

оцінки діяльності кожного підрозділу підприємства з фінансової точки зору; прийняття ефективних та обґрунтованих управлінських рішень [3, с. 160].

Література

1. Давидович І.Є. Управління витратами: навч. посіб. / І.Є. Давидович. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 320 с.
2. Жовнірова М.В. Удосконалення системи управління витратами на підприємствах / М.В. Жовнірова // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – № 19.2. – С. 126-132.
3. Островська Г.Й. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. / Г.Й. Островська. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. – 576 с.

Корпан О. І., ст. гр. ФСТЗм-11
Фаріон Я. М., к.е.н., доцент

УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних надто складних умовах розвитку вітчизняної економіки особливо актуалізується проблема управління грошовими потоками господарюючих суб'єктів. Підприємствам доводиться самостійно знаходити джерела формування своїх фінансових ресурсів, забезпечувати їх ефективне використання з метою отримання максимального фінансового результату.

Без надійної системи управління грошовими потоками суб'єкти господарювання не можуть вирішувати ні стратегічні, ні короткотермінові плани, зберігати платоспроможність, забезпечувати фінансову стійкість, раціонально використовувати джерела власного фінансування та активи, а також мінімізувати витрати на фінансування господарської діяльності.

Управління грошовими потоками виступає системою методів і принципів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з формуванням, розподілом і використанням грошових коштів підприємства і організацією їх обігу [1, с. 154].

Потреба ефективного управління грошовими потоками зумовлюється наступним:

- грошові потоки забезпечують господарську діяльність в усіх її аспектах;
- фінансова стійкість підприємства і його розвиток залежать від того, наскільки грошові потоки синхронізовані між собою в обсягах і часі;
- ритмічна операційна діяльність забезпечує раціональність грошових потоків;
- при ефективному управлінні грошовими потоками зменшується необхідність в залученні капіталу;
- активні форми управління грошовими потоками дають змогу підвищити прибутковість операцій, пов'язаних з рухом грошових коштів, та зменшити ризик неплатоспроможності підприємства [2, с. 45].

Управління грошовими потоками необхідно розглядати як послідовний процес постановки завдань та їх виконання, який включає реалізацію таких функціональних етапів: планування та прогнозування грошових потоків і складання відповідних внутрішніх фінансових документів (бюджет грошових потоків, а також плановий звіт про рух грошових коштів, платіжний календар тощо); імплементація бюджету грошових потоків як невід'ємної складової системи бюджетів на підприємстві; фінансовий контролінг виконання бюджету грошових потоків та планових показників “Звіту про рух грошових коштів”; здійснення коригування планових величин відповідно до зміни зовнішніх та внутрішніх умов реалізації плану [3, с. 21].

Відомі вітчизняні науковці А.М. Поддєрьогін та Я.І. Невмержицький стверджують, що при визначенні моделі управління грошовими потоками потрібно дотримуватись таких принципів:

- інформаційної достовірності, що передбачає своєчасне і повне формування фінансової інформації щодо інвестиційної, операційної та фінансової діяльності підприємства, структурованої відповідно до потреб моделі або обґрунтування окремого фінансового рішення;

- збалансованості, тобто обґрунтованого використання для потреб управління грошовими потоками критеріїв і методів групування, зведення та узагальнення грошових потоків суб'єкта господарювання;

- ефективності – забезпечення досягнення цілей управління, виражене в позитивній зміні абсолютного значення індикатора ефективності за підсумками певного періоду [4, с. 119].

На нашу думку, такий перелік принципів не є вичерпним, оскільки, зважаючи на сучасний динамізм і нестабільність економічного розвитку, досить важко будувати моделі, розраховані на довгострокову перспективу. Тому в умовах, що часто і непередбачливо змінюються, перш за все потрібно керуватися принципом гнучкості та адаптивності.

Модель управління грошовими потоками повинна бути гнучкою до змін, а для цього вона потребує постійного аналізу і корегувань відповідно до конкретної ситуації саме на даний момент. Принцип адаптивності означає здатність моделі швидко пристосовуватись до змін і нових умов функціонування.

Звісно, що формування моделі управління грошовими потоками неможливе без попередньої розробки моделі їх оцінки та аналізу. Саме передача отриманих у процесі аналізу результатів та заходів щодо збільшення абсолютної величини грошових коштів та прискорення їх оборотності в управлінській структурі для реалізації означатиме підвищення ефективності усєї системи управління підприємством.

Основним джерелом забезпечення необхідною для управління грошовими потоками інформацією є звіт про рух грошових коштів. У ньому відображаються

та аналізуються господарські операції, які проходять через банківський рахунок компанії. В звіті про рух грошових коштів грошові потоки діляться на три категорії: грошові потоки від основної діяльності, грошові потоки від інвестиційної діяльності, грошові потоки від фінансової діяльності.

Отже, оцінка грошових потоків лежить в основі оцінки діяльності підприємства, а чітке та ясне розуміння елементів грошових потоків та їх аналіз є дуже важливими для успішного управління підприємством.

Література

1. Бланк А.И. Управление денежными потоками / А.И. Бланк. – К.: Ника-Центр, Эльга, 2002. – 736 с.
2. Пилипенко І.І. Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології, організації: зб. наук. пр. / І.І. Пилипенко. – Київ: Держ. акад. статистики, обліку та аудиту Держкомстату України, 2008. – Вип. 1. – 129 с.
3. Селіверстова Л.С. Управління грошовими потоками підприємства / Л.С. Селіверстова // Економіка та держава. – 2015. – № 9. – С. 20-22.
4. Поддєрьогін А.М. Ефективність управління грошовими потоками підприємства / А.М. Поддєрьогін, Я.І. Невмержицький // Фінанси України. – 2007. – № 11. – С. 119-127.

Костецька О. В., ст. гр. БФ-11
Малиняк Б. С., к.е.н., доцент

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

В умовах посилення глобалізаційних процесів, серед яких варто відзначити глобальну економічну нестабільність, проблема досягнення стійкого економічного розвитку держави та її регіонів набуває особливої уваги. Це пов'язано з тим, що суспільство має постійно оцінювати: які витрати призводять до отримання економічних результатів, наскільки вони є доцільними, яким чином їх досягнення позначаються на стані оточуючого середовища. Адже економічне зростання не є самоціллю, воно слугує підґрунтям для підвищення рівня та якості життя населення.

Сталий розвиток економіки регіону – це таке поєднання правових, економічних, соціальних, виробничих відносин, а також різного роду ресурсів, яке виражає здатність регіону до стабільного функціонування і самовдосконалення. При цьому обов'язковим є систематичне збільшення позитивного результату і системне відтворення ресурсів.

Перехід до сталого розвитку вимагає скоординованих дій у всіх сферах життя суспільства, адекватної переорієнтації соціальних, економічних і екологічних інститутів держави, регулююча роль яких у таких перетвореннях є основоположною. Різноманітність регіонів вимагає безумовного врахування їх